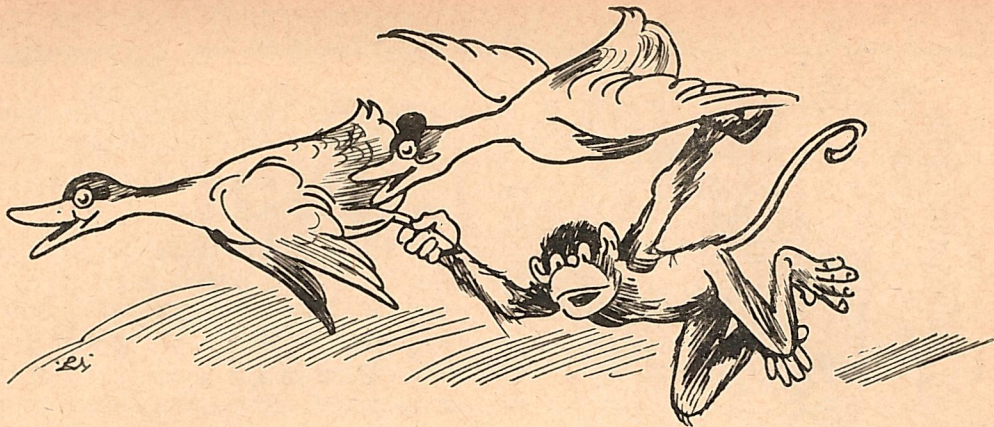

— Кажете ми, кое отъ васъ е най-гладно ?

— Защо ? — гракнаха патенцата.

— Защото имамъ едно кравайче — за най-гладното патенце.

Като чуха тѣзи думи, всичкитѣ патенца затепаха съ отворени човки къмъ Гошковото кравайче. Тошко се наведе неочаквано, стисна за шията първото патенце, вдигна го нагоре и радостно го залюлъ. Патенцето почна да граче ужасно. Неговитѣ родители чуха писъка му, извърнаха глави, и като видѣха какво се е случило, нададоха вика :

— Разбойнико, остави патенцето на мира, или зло ще патишъ !

— Туй патенце е моичко ! — отговори Тошко и търти да бѣга.

Паткитѣ се грозно разлютиха и решиха да накажатъ крадеца. Като разпериха криле и проточиха шии, тѣ се вдигнаха, полетѣха следъ Тошка, настигнаха го и му захапахъ стрѣвно уши-тѣ. Тошко ревна и пустна на земята патенцето и кравайчето, но паткитѣ не го пустанаха. Тѣ го вдигнаха високо надъ земята, надъ покривитѣ, надъ върховетѣ на дърветата и го понесоха къмъ облацитѣ.

— Кжде ме носите ? -- попита Тошко и жбитѣ му тракаха.

— Носимъ те къмъ морето, — от-

говори патката, — ще те пустнемъ въ водата — да те налага нѣкоя акула. Ние те осжихме на смъртъ !

Тошко примръ отъ страхъ, разпери ржце като бостанско плашило и ги отпусна безпомощно. Много ли, малко ли летѣха паткитѣ, не зная, но по едно време тѣ видѣха, че се намиратъ надъ единъ голѣмъ градъ ! Насрѣдъ града чудно светѣха позлатенитѣ кубета на единъ огроменъ храмъ, изграденъ отъ бѣлъ камъкъ. Върху черковния кръстъ-стоеше самотна лястовичка. Патката се провикна :

— Сестро лястовичке, далеко ли е морето ?

— Ако тръгнешъ заранѣта съ бързия влакъ, ще стигнешъ презъ ношѣта, когато изгрѣ месечината.

— Охъ, — изпѣшка патката, — измориохъ се да мѣкна този разбойникъ ! Мжжо, съгласенъ ли си да го пустнемъ ?

— Га ! — отвърна патокѣтъ, а това „га“ на патешки езикъ означаваше „да“ !

— Свърши се съ мене ! — пошепна Тошко, размаха ржцетѣ и краката си и полетѣ надолу съ глава къмъ една къща съ голѣмъ коминъ. И случи се тъй, че маймунекѣтъ не падна върху покрива, а се изгърси въ самия коминъ, събори се съ голѣмъ шумъ, обра всичкитѣ сажди и памбукна въ нѣкакъвъ широкъ котелъ съ топла вода. Като се намокри, Тошко